

Begunstigelse for dem, der vare saa uheldige at blive truffne af Aldersgrændsen. Betragte vi Sagen fra et militært Standpunkt, er det ganske vist, at man maatte ønske at kunne slaa en Streg over de 3 Aar, da de paa en Maade stoppe for Andre, men paa den anden Side bør det ogsaa fremhæves, at hvis man paa engang vilde fremstyre Aldersgrændsen fra 42 til 45 Aar eller fra 52 til 55 Aar, bliver Forholdet uklart med de Officerer, som staa i Armeen, og som have passeret det 42de og 52de, men ikke det 45de og 55de Aar. Ere de faldne, eller skulle de tages frem igjen? Men de, der imidlertid have benyttet Bestemmelsen til at gaa af, have saa tabt en Ret; vare de blevene staaende, vilde de maaske kunne være komne frem. Det forekommer mig ogsaa at være et Punkt, som bør tages under Overveielse til Støtte for, at man maa beholde en Bestemmelse, som nu engang er optagen, selv om man fra en vis Side nærer et Ønske, som jeg forøvrigt meget vel kan dele, om at kunne bortkaste de tre Aar. Da de nu engang ere der, tror jeg, man hellere maa beholde dem.

Marineministeren (Gaffner): Jeg skal blot tillade mig at bemærke overfor den ærede Taler, at jeg ikke har søgt Grunden til den ringere Tilgang til Armeen i Aldersgrændsen. Det har jeg ikke sagt. Jeg har blot konstateret det Faktum, at der fandt en ringe Tilgang Sted, og jeg sagde, at man derfor kunde finde det betænkeligt at holde paa saa lave Aldersgrændser, at man kunde blive nødsaget til at afskedige dygtige og brugbare Kræfter. Hvad det sidste Moment angaar, som den ærede Taler fremdrog, om hvorledes der skulde forholdes, naar en saadan Lovbestemmelse som den, der er foreslaaet af mig, faar Lovkraft, med de Officerer, som havde passeret respektive 42 og 52 Aars Aldersgrændsen, kan jeg ikke tillægge det nogen videre Betydning. Naar Loven træder i Kraft, gjør den sin Virkning, og er der Enkelte, som have søgt deres Afsted tidligere, og som vilde have kunnet vundet, dersom de ikke havde søgt deres Afsted, er det beklageligt for deres Bedkommende, men det Hensyn kan man ikke tillægge nogen stor Betydning. Det fremgaar tydelig af den ærede Talers Udtalelser, at det navnlig er Forholdet ved Hæren, han har for Øie, naar han omtaler Aldersgrændserne og Forøgelsen af Gjennemsnitsalderen for de forskjellige Klasser, der vil fremkomme, naar denne Lovbestemmelse bliver staaet fast, men jeg

vil dog bede den ærede Landssthingsmand lægge Mærke til, at Forhøielsen af Aldersgrændsen ikke er bragt i Forslag, navnlig for Hærens Bedkommende, under den Forudsætning, at Søordningen vilde blive den samme, som vi have haft siden 1867, at Antallet af Officerer vilde blive netop det samme som det, der er bestemt i Loven af 1867. Dertilmod Forhøielsen af Aldersgrændserne er kun bragt i Forslag, idet samtidig dermed en betydelig Udvidelse af Afdelingerne og som Følge deraf ogsaa af Kammerne skal finde Sted, og som det blev udtalt af det ærede 5te Medlem for 1ste Kred (Sonquidres), der vil jo medgaa meget lang Tid, inden man vil være i Stand til at faae sat de Afdelinger op, som ere bragte i Forslag ved Herloven. Man maa betragte disse Bestemmelser, som saa mange andre, i Forbindelse med det hele Forslag. Hvad jeg har anført, har vel noget mindre at betyde for Søværnets Bedkommende, men ogsaa for Søværnet er der foreslaaet en Udvidelse af Kammerne. Skulde der forøvrigt ved den høiere Aldersgrændse vise sig hos enkelte Individuer en mindre Dygtighed og Kraft, vil det jo altid staa Krigsbestyrelsen frit at søge at faae disse Kræfter fjernede fra Hæren og fra Flaaden netop paa samme Maade, som man ved den lavere Aldersgrændse, der nu er gjældende, hidtil har gjort.

Jessen: Jeg vilde dog gjerne støtte det Forslag, som er stillet under Nr. 6, idet jeg ikke kan tro, at det vil være heldigt for Søværnet at fjerne Aldersgrændserne i Beiret. Det vil jo navnlig, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn nævnte, føre sine Virkninger ind i de høiere Klasser. Den Alder, i hvilken de unge Mænd træde ind som Kapitainer, vil altsaa være temmelig høi, saa at det er sandsynligt, at Kommandørklassen vil begynde med Mænd, som ere tre Aar ældre end de nuværende yngste Kommandører. Jeg anser en saadan Forhøielse af Aldersgrændsen for uheldig. Jeg tror, at det for Søværnet, navnlig for de høiere Kommanderende, er vigtigt, at denne Klasse rekrutteres af unge Kræfter og driftige Mænd, der ikke alene have legemlige Kræfter, men ogsaa den Fyrighed, som nu en Gang hører Ungdommen til. Jeg tror ikke, at Lørdenskjold havde vundet de Seire, han vandt, hvis han ikke havde været i en Alder af omtrent 30 Aar. Jeg kunde derfor meget ønske, at Endringsforslaget under Nr. 6 blev vedtaget, men jeg giver den høitærede Minister Ret i, at